

ת"פ 5813/06/10 - מדינת ישראל נגד שלמה מרדכי דנינו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5813-06-10 מדינת ישראל נ' דנינו

בפני	כבוד השופט ירון מינטקביץ
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	שלמה מרדכי דנינו ע"י עו"ד מיטל סחראי

החלטה

לפני בקשה להפקעת צו של"צ וגזירת עונש חלופי.

רקע דיוני והליכים קודמים:

נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר ייחס לו עבירת גניבה. ביום 18.7.11 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשם הודה והורשעה. לא היתה הסכמה בין הצדדים בענין העונש והנאשם הופנה לקבלת תסקיר.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, בימים 23.10.09 ו- 26.10.09, גנב הנאשם ממסעדה בשכונת תלפיות בירושלים שלוש שמשיות אשר שוויה של כל אחת מהן 2,300 ש"ח. הנאשם הגיע למסעדה בשני המועדים האמורים, העמיס לרכבו פעם אחת שמשיה אחת ופעם אחרת שתי שמשיות, וגנב אותן.

ביום 5.12.11 נשמעו הטיעונים לעונש לפני כב' הש' ש. שטיין:

המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של ששה חודשי מאסר, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות. זאת, בין היתר, בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם ולכך שעבר את העבירה בעת שהיה תלוי מעליו מאסר מותנה של שלושה חודשים. כמו כן המאשימה התיחסה לכך שהודאת הנאשם באה רק לאחר שמיעת עדויות, בעיצומה של פרשת התביעה.

ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בהארכת מאסר מותנה ובהארכת מאסר מותנה שלחובת הנאשם.

בסופו של יום, הורה בית המשפט על הארכת המאסר המותנה שלחובת הנאשם בשנתיים, והטיל עליו 250 שעות של"צ. בגזר הדין פירט בית המשפט את שיקוליו, ובראשם התחשבות בנאשם, אשר הגיע ליציבות כלכלית, אשר בית המשפט חשש כי תפגע אם יגזר עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות.

אופן ביצוע השל"צ

ביום 19.9.12 הודיע שירות המבחן, כי נדרשו לא פחות מתשעה חודשים על מנת להכין לנאשם תכנית של"צ, וזאת בשל

חוסר שיתוף פעולה שלו עם השירות. ביום 3.10.12 נתן בית המשפט (כב' סגנית הנשיא מאק קלמנוביץ) החלטה, לפיה **"ניתנת לנאשם הזדמנות אחרונה לבצע את השל"צ בהתאם לתכנית המוצעת"**.

ביום 16.9.14 הודיע שירות המבחן כי הנאשם לא ביצע את העונש אשר הוטל עליו וביקש לבטל את הצו. נקבע דיון לבקשה ביום 28.10.14. לאחר מכן הוגשה הודעה מתקנת, לפיה הנאשם ביצע 41 שעות וכי פנה לשירות המבחן וביקש להשלים את מכסת השעות. לפיכך בוטל הדיון ובית המשפט הורה לשירות המבחן להגיש עדכון.

העדכון האחרון אשר הוגש, ביום 27.4.15, היה כי הנאשם ביצע 15 שעות בלבד מאז העדכון הקודם, קרי 56 שעות בלבד. לאור זאת, שב שירות המבחן וביקש לבטל את צו השל"צ.

עמדות הצדדים

בשל דחיות אשר נבעו מהחלפת מותבים ומהצורך למנות לנאשם סניגור חדש, וכן בשל הצורך לקבל חוות דעת מהממונה על עבודות השירות, הדיון לגוף הבקשה להפקעת השל"צ התקיים ביום 20.3.16.

בדיון ביקשה המאשימה להפקיע את צו השל"צ ולהשית על הנאשם עונש של ששה חודשי מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, כפי שעתרה מלכתחילה.

ב"כ הנאשם טענה כי לא ניתן להפקיע את צו השל"צ, וזאת משום שהנאשם לא הוזהר בעת שנגזר דינו שאם לא יבצע את השל"צ ניתן יהיה להפקיעו. עוד טענה, כי הטלת מאסר בעבודות שירות תגרום לנאשם נזק כבד.

דיון והכרעה - הפקעת צו השל"צ

בגזר הדין מיום 5.12.11 הלך בית המשפט כברת דרך ארוכה מאוד לקראת הנאשם, בכך שהאריך עונש מאסר מותנה שהיה לחובתו. הנאשם, תחת לנצל את ההזדמנות אותה קיבל, ראה בכך פטור מעונש, ובתקופה שמאז גזר הדין ועד ליום 27.4.15 ביצע פחות מששים שעות. לא ניתן לפרש את התנהלותו של הנאשם אלא כזלזול בוטה בהליך ובבית המשפט.

לא מיותר לציין, כי מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 25.2.16, עלתה תמונה דומה מאוד גם ביחס לעונש מאסר בעבודות שירות אשר הוטל עליו בשנת 2014. גם שם הנאשם התחמק מלהגיע למקום ריצוי העבודות, ובסופו של דבר העבודות הופסקו והנאשם ריצה את יתרת ענשו במאסר.

לאור זאת, לא ראיתי מנוס מלהפקיע את צו השל"צ אשר הוטל על הנאשם.

נתתי דעתי לטענה, כי לא ניתן להפקיע של"צ אם הנאשם לא הוזהר בעת שנגזר דינו מהן התוצאות האפשריות אם לא יבצע את העבודות. לא מצאתי בה ממש. ראשית יאמר, כי הנאשם הוזהר באופן ברור, בהחלטה מיום 3.10.12 **"ניתנת לנאשם הזדמנות אחרונה לבצע את השל"צ בהתאם לתכנית המוצעת"**. לא ניתן להבין את ההחלטה, אלא כאזהרה לנאשם שצו השל"צ יופקע אם לא יבצע את העבודות.

יתרה מכך, גם אלמלא הוזהר הנאשם, לא היה בכך מחסום מלהפקיע את צו השל"צ. אכן, על בית משפט להזהיר נאשם אשר מוטל עליו צו של"צ, **"שאם לא ימלא אחר הצו יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד"**. עם זאת,

אין סעיף 74ד מסייג את תחולתו רק על מי שהוזהר ואין כל הגיון כי המנעות מהזהרתו של נאשם תקים לו חסינות מהפקעת הצו.

בית המשפט דן בבקשות השונות של שירות המבחן להפקיע את השל"צ אשר הוטל בעניינו של הנאשם לאורך תקופה של כמעט שלוש וחצי שנים (מיום 3.10.12 אז נתנה החלטת כב' סגנית הנשיא מאק-קלמנוביץ) ועד עתה. במהלך התקופה הוגשו מספר עדכונים משירות המבחן בדבר חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך. אין בלבי כל ספק כי הנאשם ידע מהן התוצאות האפשריות של חוסר שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן והמנעותו מביצוע העונש אשר הוטל עליו. לפיכך, גם אם נפל פגם פרוצדורלי באופן האזהרה - ואינני קובע כך - הרי שלא היה בו כדי לפגוע בנאשם באופן כלשהו.

אדגיש - בהקשר זה, כי ב"כ הנאשם לא טענה כי הנאשם לא ידע כי אם לא יבצע את השל"צ הוא צפוי לעונש חלופי, אלא רק טענה באופן כללי שהנאשם לא הוזהר.

נדרשת לטעמי מידה רבה של עזות מצח מצידו של נאשם, אשר במשך ארבע שנים ביצע פחות מששים שעות מתוך 250 אשר הושתו עליו, למרות פניות חוזרות ונשנות של שירות המבחן, להאחז בטענה הפרוצדורלית של אופן אזהרתו. הנאשם קיבל עונש מתון ביותר, תוך שמאסר מותנה שהיה לחובתו הוארך. במקום להכיר תודה על החסד אשר נעשה עימו, הנאשם התעלם מהצו, תוך זלזול בו.

סיכום ביניים

לאור האמור למעלה, מורה על הפקעת צו השל"צ.

עונש חלופי

הנאשם הורשע בגניבה של שלוש שמשיות, אותן גנב ממסעדה. שווין של שלושת השמשיות (בערכי שנת 2009) היה כ- 7,000 ש"ח. מטיעוני הצדדים לעונש עלה, כי השמשיות הוחזרו לבעליהן.

אמנם הכרעת הדין נתנה בשנת 2011, אך חרף זאת אגזור הדין על פי תיקון 113, למרות שלא חל אז.

מתחם העונש

בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, ולכך שעל פי כתב האישום מדובר בגניבה בדרך של מציאה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה וקנס, ועד שמונה חודשי מאסר.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1974, לחובתו מספר הרשעות קודמות, בעבירות אלימות, רכוש, תעבורה והחזקת סכין, בגין נדון למאסרים, אשר רוצו בעבודות שירות ולמאסרים מותנים.

מתסקיר שירות המבחן אשר ניתן בשנת 2011, לפני שנגזר דינו של הנאשם, עולה, כי הנאשם קיבל אחריות חלקית למעשיו והביע עליהם חרטה. מנגד, התנהלותו של הנאשם מאז ניתן גזר דינו, והמנעותו העקבית מלבצע את העונש אשר הוטל עליו, מעידות על העדר חרטה או הפנמה של הפסול שבמעשים.

בעת ביצוע המעשים היה תלוי מעל ראשו של הנאשם עונש מאסר מותנה, של שלושה חודשים.

דין והכרעה

מכלול השיקולים בתיק פועל לחובת הנאשם: מדובר במי שלחובתו מספר הרשעות קודמות, הודאתו באה רק לאחר שמיעת עיקרה של פרשת התביעה, התנהלותו לאחר שנגזר דינו מעידה על העדר חרטה.

מנגד, למרות שחלוף הזמן כולו בשל התנהלותו של הנאשם, עדיין לא ניתן להתעלם מכך שחלפו מאז ביצוע העבירות שש וחצי שנים. כמו כן, נתתי משקל לכך שהנאשם ביצע חלק (קטן) משעות השל"צ אשר נגזרו עליו.

לאור אלה, ראיתי לבטל את השל"צ אשר נגזר על הנאשם ובמקומו לגזור עליו את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר בפועל.

ב. מפעיל מאסר מותנה של שלושה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 5302/05 (שלום ים) ביום 20.2.07. עונש זה יופעל חודשיים במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א' וחודש בחופף, כך שסך הכל ירצה הנאשם חמישה חודשי מאסר.

המאסרים אשר נגזרו על הנאשם ירוצו בעבודות שירות. הממונה יקבע מועד התיצבות לריצוי העונש אשר יחול בסמוך ליום 1.6.16 ויודיע לבית המשפט עד ליום 1.5.16.

לאור חוות דעת הממונה על עבודות שירות, הנאשם מזהר שעליו לבצע את עבודות השירות כנדרש, שאם לא כן יומרו לריצוי ממש, מאחורי סורג ובריח.

ביתר חלקי גזר הדין מיום 5.11.12 לא יחול שינוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתנה היום, ד' ניסן תשע"ו, 12 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.